

вима у Немачкој (Риген, Шперевалд, Горња Лужица) где „су сачувани мртви и живи трагови Словенства“. Вл. Ћоровић, *Ви аншолошки конгрес у Београду* (XXI, 2); Г. Острогорски, *Од чега и како је дошла Византија* (XLI, 7). Истиче да је суштина византизма синтеза римских, грчких и хришћанских начела.

Поред објављених чланака и расправа, Гласник је, пратећи све наше важније књижевне и научне публикације, доносио приказе и на историска дела и тако упознавао ширу читалачку јавност са најважнијим из наше савремене историографије.

Целокупном својом делатношћу Гласник је за шире културне слојеве имао велик значај који је задржао до данас, омогућајући и људима који су далеко од културних средишта да остану у контакту са нашом књижевношћу, науком и културом.

И. Божич

Хришћанско дело, часопис за хришћанску културу и црквени живот. Скопље.

Септембра 1935 покренут је у Скопљу часопис Хришћанско дело, у свескама које излазе двомесечно. У часопису су до сада објављени ови чланци из историје:

Свет. Сп. Душановић, *О „сирџанцима“ у средњовековном „Босанској цркви“* (II 5, 1936, 359—66, II 6, 1936, 439—49). Задржава се на познатом месту из Немањиног житија од Првовенчаног, где се говори о јереси у Немањиној држави и истиче да се ту не спомињу богомили. Писцу је остало непознато да је на то давно већ указао Мил. С. Филиповић (Етничка прошлост нашег народа у околини Високог (у Босни), 1928, 12). Што се тиче терминологије у хијерархији босанске цркве, писац мисли да је то само народна терминологија, која замењује грчку. Помену стројника (стараца) у босанској цркви писац налази паралелу у српским споменицама у којима се помињу старци у православним манастирима. Мисли да су „старац“ и „дед“ у босанској цркви били калуђери и пристаје уз тезу да је средњовековна босанска црква била православна.

Јов. Хаџи-Васиљевић, *Похађање цркве и ред у цркви у XIX веку у Скопљу* (III 2, 1937, 100—10), чланак који чини леп прилог упознавања унутрашњег црквеног живота у Скопљу за време турске управе.

А. Урошевић, *О манастиру Убошцу* (III 2, 1937, 110—16). Локализује манастир Убожац у новобрдском крају, где су развалине манастира Рђвца, у чијој се близини помиње село Босце.

М. Ф. Јовановић, *Покушај оснивања богословије у Високим Дечанима 1867 године* (III 2, 130—6). Доноси занимљиво писмо дечанског учитеља Тимотија С. Андијановића о овом питању.

Мил. С. Филиповић, *Култ Стевана Дечанског на Овчем Пољу* (III 3, 1937, 180—95). Трагична личност краља Стевана Дечанског има распрострањен култ у народу. Писац је овде расматрао његов култ